

БЕЛАРУСЬ І ІНТЭГРАЦЫЙНЫЯ СУПОЛЬНАСЦІ

Чапельнікаў Э. Ч.

Навуковы кіраўнік Савік С. А., кандыдат гістарычных навук, дацэнт

Беларускі нацыянальны тэхнічны ўніверсітэт,

г. Мінск, Рэспубліка Беларусь

Анатацыя. У артыкуле разглядаюцца пытанні інтэграцыйных працэсаў на тэрыторыі былога Савецкага Саюза, развіццё гэтых працэсаў, фактараў, якія спрыяюць як ўзмацненню, так і паслаблення інтэграцыі.

Ключавыя словы: Інтэграцыя, знешнеэканамічная дзейнасць, Беларусь, постсавецкая прастора, Мытны саюз.

Рэспубліка Беларусь ужо многае зрабіла на шлях свайго развіцця і ажыццяўлення самастойнай знешняй палітыкі. Яна ўстанавіла дыпламатычныя адносіны больш чым са 130 дзяржавамі свету.

Разгледзім інтэграцыйныя групы, удзел у якіх для Рэспублікі Беларусь з'яўляецца адным з асноўных арыенціраў ў знешнеэканамічнай дзейнасці.

Інтэграцыйныя тэндэнцыі на постсавецкай прасторы спараджаюцца наступнымі асноўнымі фактарамі:

- падзел працы, якое немагчыма было цалкам змяніць за кароткі прамежак часу;
- доўгі сумеснае пражыванне ў межах адной дзяржавы многіх народаў;
- тэхналагічная ўзаемазалежнасць, адзіныя тэхнічныя нормы.

Садружнасць Незалежных Дзяржаў (СНД) – рэгіянальная міжнародная арганізацыя (міжнародны дагавор), закліканая рэгуляваць адносіны супрацоўніцтва паміж краінамі, якія раней уваходзілі ў склад СССР СНД

не з'яўляецца наддзяржаўнай адукацыяй і функцыянуе на добраахвотнай аснове.

СНД заснавана на пачатках суверэннай роўнасці ўсіх яго членаў, таму ўсе дзяржавы-члены з'яўляюцца самастойнымі суб'ектамі міжнароднага права. Садружнасць не з'яўляецца дзяржавай і не валодае наднацыянальнымі паўнамоцтвамі. Асноўнай мэтай адукацыі СНД з'яўлялася ўсталяванне зоны свабоднага гандлю. Акрамя гэтай мэты, былі адзначаны наступныя:

- супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, экалагічнай, гуманітарнай, культурнай і іншых галінах;
- усебаковае развіццё дзяржаў-членаў у рамках агульнай эканамічнай прасторы, міждзяржаўнай кааперацыі і інтэграцыі і інш.

Такім чынам, удзел Беларусі ў СНД дае станоўчыя вынікі як у эканоміцы, так і ў іншых сферах дзейнасці, нягледзячы на сусветны эканамічны крызіс і іншыя негатыўныя з'явы ў сусветнай эканоміцы [1, с. 454–455].

Саюзная дзяржава – палітычны праект саюза Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь з паэтапна арганізаваных адзіным палітычным, эканамічным, ваенным, мытным, валютным, юрыдычнай, гуманітарнай, культурнай прасторай. Асноўная мэта – стварэнне Зоны свабоднага гандлю (АЭП).

Рэспубліка Беларусь, Рэспубліка Казахстан і Расійская Федэрацыя ў адпаведнасці з дагаворам ад 6 кастрычніка 2007 г. фарміруюць Мытны саюз. І толькі 6 ліпеня 2010 г. пачаліся працэсы інтэнсіфікацыі эканамічных працэсаў Беларусі з Расіяй і Казахстанам [1, с. 454–455].

Фарміраванне Мытнага саюза прадугледжвае стварэнне адзінай мытнай тэрыторыі, у межах якой не прымяняюцца мытныя пошліны і абмежаванні эканамічнага характару, за выключэннем спецыяльных ахоўных, антыдэмпінгавых і кампенсацыйных мер. У межах мытнага саюза прымяняецца адзіны мытны тарыф і іншыя адзіныя меры рэгулявання гандлю таварамі з трэцімі краінамі.

Усходняе партнёрства-праект, створаны Еўрапейскім Саюзам. Ён быў прадстаўлены міністрам замежных спраў Польшчы пры ўдзеле Швецыі на Савеце ЕС па агульных пытаннях і знешніх сувязях 26 мая 2008 г. Галоўная мэта праекта-палітычнае і эканамічнае збліжэнне шасці дзяржаў-суседзяў Азербайджана, Арменіі, Беларусі, Грузіі, Малдовы і Украіны з Еўрасаюзам.

Выгада ад «Усходняга партнёрства», не столькі ў прамым фінансаванні, колькі ў ліквідацыі пэўных палітычных супярэчнасцяў. А гэта дазволіць адкрыць больш шырокі доступ для інвестыцый у Беларусь, асабліва ў асобныя рэгіёны [2, с. 40].

Еўразійская эканамічная супольнасць (ЕАЭС) – міжнародная эканамічная арганізацыя, надзеленая функцыямі, звязанымі з фарміраваннем агульных знешніх мытных межаў, якія ўваходзяць у яе дзяржаў (Беларусь, Казахстан, Кіргізія, Расія, Таджыкістан і Узбекістан), выпрацоўкай адзінай знешнеэканамічнай палітыкі, тарыфаў, цэн і іншымі складнікамі функцыянавання агульнага рынку [2, с. 42].

Такім чынам, можна сказаць, што супрацоўніцтва Беларусі з многімі краінамі Еўропы, Азіі і астатняга свету знаходзіцца на дастаткова высокім узроўні, а што яшчэ важней, у прагрэсіўным стане, што заключае ў сабе перспектывы развіцця краіны ва ўсіх сферах дзейнасці грамадства: эканамічным, палітычным, сацыяльным, культурным і іншых.

Літаратура

1. Михайлова, Я. В. Интеграционные объединения на постсоветском пространстве / Я. В. Михайлова // Молодой ученый. – 2015. – № 3 (83). – 454–456 с.
2. Волков, С. Д. Особенности экономической коалиции на постсоветском пространстве // Евразийская коалиция: экономика, право, политика. – 2017. – № 12. – С. 38–48.